

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

361.1

Hely

Idő 1919

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Vörös könyv a budapesti nyomorról

Forrás:

Magyarország

Bp

1919. 4. 13

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt.

Vörös könyv a budapesti nyomorról

A fővárosi Népjóléti Központ igazgatója, Csergő Hugó könyvet írt a vezetése alatt álló intézmény két évi szociális munkájáról a *Budapesti Nyomor Vörös Könyve* címen, s az a kép, amely könyvének átolvasása után először tárul, lázító vád az elmúlt világ ellen, amely hagyta, hogy „emberi életértékek veszendőbe menjenek és dolgozók, embernek nem való életfeltételek közt vergődjenek.” A könyv összefoglalója a Népjóléti Központ sokirányú tevékenységének és hű tükré a kapitalista Budapest eddigi szociális nyomorúságainak. Megdöbbenve tudjuk meg belőle, hogy a magyar tőkés társadalom fővárosa a halálórási viszonyok tekintetében 36 európai nagyváros közül a 25. helyen áll. Ugyanily elszomorítóak a lehetetlen lakásviszonyokról, a gyermekzüllésről, a fiatalok bűnözéséről szóló adatok, s azok a számok, amelyek az egzisztencia nélkül tengődő szegények ijesztő táborát mutatják. És itt megnyugvással vesszük tudomásul azt az akciót, amelyet a Népjóléti Központ a hadbavonultak, a hősi halottak és hadirokkantak hozzátartozói érdekében fejtett ki. Két év alatt mintegy huszmillió koronát fordított ez az intézmény népjóléti célokra.

Elismerést érdemel a Népjóléti Központnak az a jótékony működése, amelyet az anya- és cse-

csemővédelem terén folytatott. 1918-ban 6000 szegény anyát helyeztek el és részesítettek messze-menő gondozásban a szülés idejére. A gyermekvédelem tekintetében 1920 ügyben intézkedett üdvös eredménnyel a Népjóléti Központ, két év alatt 85.000 gyermeket látott el cipőkkel és ruhákkal. Jogi tanáccsal 2630 gyámoltalan félnek ügyét szolgálták, a pénzegélyezés körében 20.867 esetben segélyeztek arra szorulókat, másfélezer embernek zálogtárgyát váltották ki, sok leszerelt katonát ruhával láttak el. Támogatták a Népjóléti Központ részéről az írókat, művészeket is, körülbelül 1200 esetben. Ám magának a könyvnek beismerése szerint ez a sokirányú működés se tekinthető kielégítőnek, mert hiszen az embervédelem célja nem pénzegélyezés, hanem csak az lehet, hogy mindenkit a maga életérdekének teljes kifejlesztéséhez juttasson. Munkája végén Csergő életrevaló javaslatokat tesz a népgondozás helyes megszervezése céljából. Tervei beilleszkednek a Tanácsköztársaság szervezetébe és szellemébe. Ennek a vörös könyvnek az adja meg a jelentőséget, hogy nem egyszerű beszámoló, hanem azt a nagystílusú eszmét propagálja, hogy az eddigi közigazgatást szociális igazgatássá kell átszervezni, hivatásos szakképzett szervekkel.

fővárosi háziyomda 1915.